



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев2 4026/2022  
01.12.2022. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Весне Станковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Радовановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4853/21 од 19.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4853/21 од 19.01.2022. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4853/21 од 19.01.2022. године.

### Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4853/21 од 19.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2442/20 од 07.09.2021. године којом је обавезана тужена да на име накнаде материјалне штете исплати тужиоцу износ од 3.418.776,89 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате (став први изреке) и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 203.600,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се о посебној ревизији тужене одлучује из неког од разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП. Овакав став о дозвољености посебне ревизије Врховни касациони суд је изразио у истим чињенично-правним споровима, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. У овом случају, вредност предмета спора побијаног дела у износу од 3.418.776,89 динар је нижа од динарске противвредности изиноса од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (4.703.168,00 динара) и на дан извршеног преиначења тужбе (4.703.348,00 динара). Досуђена законска затезна камата нема значаја за оцену дозвољености ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, јер је чланом 28. тог Закона прописано да се код утврђивања права на ревизију као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева и да се камата не узима у обзир ако не чини главни захтев.

Из тих разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**